

5 στάντων Τρώων—ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος
 δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας,
 ἱκανῶς μὲν οὐπω ἔχει, ὡς δέ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέ-
 e σταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυλακῆς ἀμφότεροι συμφωνοῦμεν,
 ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

(ἀντιλέγεται ὡς οὐ Πλάτωνος.)

ΙΓ

360 Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν
 εὐ πράττειν.

Ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἄμα σύμβολον ὅτι
 παρ' ἐμοῦ ἔστιν· τοὺς Λοκρούς ποθ' ἔστιῶν νεανίσκους,
 5 πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φι-
 λοφρονούμενος εἶπες εὐ τι ῥῆμα ἔχον, ὡς ἔμοιγε ἐδόκεισ καὶ
 b τῷ παρακατακειμένῳ—ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις—ὅς τότε
 εἶπεν· “Ἡ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελῆ ὑπὸ
 Πλάτωνος.” σὺ δ' εἶπες· “Καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ καὶ
 ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμφσεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐτόν, δι'
 5 αὐτὸ τοῦτο εὐθύς ὠφελήθην.” τοῦτ' οὖν διασωστέον, ὅπως
 ἂν αὐξάνηται αἰεὶ ἡμῶν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφελία. καὶ ἐγὼ
 γινῶν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων, τῶν τε Πυθαγορείων πέμπω
 σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα, ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε,
 c ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἶπερ ἦκει παρά σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι
 δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν Ἑλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ
 Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐδόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου
 πάνυ χαριέντως ἔχων· ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν
 5 τῷ συγγέγονεν καὶ Πολυξένῳ τῶν Βρύσωνός τιμι ἐταίρων.
 ὁ δὲ σπάνιον ἐπὶ τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἔστιν ἐιτυχεῖν

e 3 ἀντιλέγεται κτλ. habent in textu AZO a 4 ποτεστιαν A :
 ποτ' ἔστιῶν A² a 6 ἔμοιγε AZO : ἐμοὶ τε O² (τ s. v.) ἐδόκεισ
 re vera AO : ἐδόκει vulg. b 6 ἡμῶν AZO : ἡμῖν O² (i s. v.)
 c 1 γε] τε libri c 4 μαθηστῶν A : μαθημάτων O

οὔτε κακοῦθι ἐοικεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἑλαφρὸς καὶ εὐήθης
 δόξειεν ἂν εἶναι. δεδιῶς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου d
 δόξαν ἀποφαίνομαι, οὐ φαύλου ζῶου ἀλλ' εὐμεταβόλου,
 πλὴν πάντων ὀλίγων τιγῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ
 τούτου φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπον αὐτὸς τε ἐντυγ-
 χάνων καὶ ἐπυρθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν 5
 φλαῦρον ἔλεγεν τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐ-
 λαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὀπωστιοῦν σχολάζῃς,
 μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τᾶλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκ e
 δίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνη καὶ
 εὐδαξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελεῖσθαι σοι μὴ ἀνίη. καὶ ταῦτα
 μὲν δὴ ταύτη.

Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπει σοι, τὸν μὲν 36i
 Ἀπόλλω ἐποίησάμην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ
 ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἔστιν αὐτῷ Λεωχάρης. ἕτερον
 δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάντων κομψόν, ὡς ἐδόκει· ἐπριάμην
 αὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπε- 5
 μελεῖτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ
 σοῦ. δὸς αὖν αὐτῇ, ἂν μὴ τι σοὶ ἄλλο δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ
 οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία ταῖς παισὶ καὶ μέλιτος δύο.
 ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα b
 ἀποτεθέντα κατεσάπη· ἀλλ' αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα.
 περὶ δὲ φυτῶν Λεπτίνης σοι ἐρεῖ.

Ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἔνεκά τε τούτων καὶ εἰσφορῶν
 των εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτίνου, λέγων ἃ μοι 5
 ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ λέγειν, ὅτι
 ἡμέτερον εἶη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν Λευκαδίαν,
 σχεδὸν ἑκατάδεκα μναί· τοῦτ' οὖν ἔλαβον, καὶ λαβῶν αὐτὸς
 τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο c
 περὶ χρημάτων ἄκουε ὡς σοι ἔχει, περὶ τε τὰ σὺ τὰ Ἀθή-
 νησιω καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ ταῖς σοῖς χρήμασι, ὥσπερ

ε 3 γρ. ὠφελῆσθαι O σοι A O : σε vulg. ἀνίη Λ (sed εἰ in
 ras.) : ἀνείη O b 4 δ' εἰς A (sed εἰ in ras. et εἰς in marg. Λ²)

τότε σοι ἔλεγον, χρῆσομαι καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτη-
 5 δείων, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα
 ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω.
 ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν συμβέβηκεν. εἰσὶ μοι ἀδελφιδῶν
 d θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην,
 σὺ δ' ἐκέλευες, τέτταρες, ἡ μὲν νῦν ἐπίγαμος, ἡ δὲ ὀκταέτις,
 ἡ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσι, ἡ δὲ οὐπω ἐνιαυσία. ταύ-
 τας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστὶν καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν
 5 ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων. καὶ ὧν ἂν γένωνται
 οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ δὲ
 νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτατος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ
 e ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωτος. ἡ μὲν οὖν
 Σπευσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὕσα αὐτῷ θυγάτηρ. δεῖ δὴ
 ταύτῃ οὐδὲν πλέον ἢ τριάκοντα μνῶν· μέτρια γὰρ αὐταὶ
 ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ ἔαν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ ἐμῇ, οὐδὲν
 5 αὐτῷ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου.
 καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμὰ ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν
 ταῦτά ἐστιν· ἔαν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον
 ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἀφίξι, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ
 ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι ὅπως ὡς ὀλίγιστον γένηται τὸ
 362 ἀνάλωμα, ὁ δ' ἂν μὴ δύνωμαι, σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων τῶν
 Ἰαθῆνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἔαν τι δέῃ ἐμὲ
 ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἢ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος
 5 οὐδεὶς ὅστις δώσει, ὡς ᾤόμεθα, ἔπει(τα) καὶ ἂν τι σοὶ αὐτῷ
 διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἦδη ὀνήσαι, μὴ ἀναλωθὲν
 δὲ ἀλλ' ἐγχερονισθὲν ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι,
 πρὸς τῷ χαλεπῷ τὸ τοιοῦτόν σοι ἐστὶν καὶ αἰσχρόν. ἐγὼ
 b γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδῃ τὸν Αἰγινήτην
 πέμψας Ἐραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ἡμετέρου ξένου, εἴ
 τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μεῖζονα ἢ

c4 ἐπιτηδείω* A d5 ἐπιβιῶ A² (1 s.v.): ἐπιβῶ A O d7 εὐ-
 πορώτατος libri: εὐπορώτερος vulg. e6 τὰ s.v. A²: om. A
 a5 ἔπειτα Schneider: ἐπεὶ libri a7 ἂν τις in marg. A³ O²:
 om. A O

ἐπέστελλες πέμπειν. ὁ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρὶ σου μόλις κομίσαιτο, 5 καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἄν, πλείω δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε ἄξιον ἐπαινεῖσαι Λεπτίνην, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι οἶός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερός c ἦν. χρῆ γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὅποῦός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγὼ σοι παρρησιάσομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἄν. οἱ 5 προσαγγέλλοντες ἕκαστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσιν προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθισόμενοι· ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν καὶ ταῦτα d καὶ τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἀριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε τᾶλλα 5 καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν καὶ σὺ δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλοίτων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι, δοκεῖν δυσσύμβολον εἶναι. e

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἄν. τὰ μὲν ἄλλ' οὕτω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαί, ὥσπερ ἔφησ· περὶ μέντοι ἐκείνων ὧν οὐκ εἶας μεμνήσθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην, ἐξεπειρώμην δὲ 5 εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομένων, καὶ μοι ἐδόκει οὐκ ἡρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.

b 6 παρὰ λεπτίνου in marg. A²: παραλιπεῖν· οὐδ' A c 2 δὴ
 ZO²: om. AO e 5 ἅμα A² (marg.) O: om. AO d 4 ἀριστόν
 σοι ἔσται A² O² (σοι et ai s. v.): ἀριστόν ἐστιν re vera AO d 9 δο-
 κεῖν δυσσύμβολον Schneider: δοκεῖ *** ξύμβο·λον A: δοκεῖν αἰς ξύμ-
 βουλον O: δοκεῖ ξύμβολον vulg. e 2 μὲν] μὲν οὖν recc. e 6 οἴσει]
 οἴσει in marg. A²

363 Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἑταίρῳ, θώρακα
 δωρησώμεθα ὄπλιτικὸν τῶν μαλακῶν τῶν πεζῶν, καὶ ταῖς
 Κέβητος θυγατράσι χιτῶνια τρία ἑπταπήχη, μὴ τῶν πολυ-
 τελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λωῶν.
 5 ἐπιεικῶς δὲ γινώσκεις τοῦνομα Κέβητος· γεγραμμένος γάρ
 ἔστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λόγοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει
 διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσι ἡμῖν
 οἰκεῖός τε καὶ εὖνοος.

b Περὶ δὲ δὴ τοῦ συμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, ὅσας
 τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν σε
 μεμνήσθαι, ὅμως δ' ἐννοεῖ καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν·
 πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥᾶδιον φανερώς
 5 διωθείσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει,
 θεοὶ δὲ τῆς ἡττον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός·
 πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι,
 καὶ οὐχ ἥκιστα Φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἤσθenei. καὶ
 c Φιλαίδης παρὰ βασιλέως ἠκων τοῦ μεγάλου ἔλεγεν περὶ
 σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρὰς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ
 ἔλεγεν, νῦν δὲ Λεπτίνου πωθάνου.

*Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν
 5 μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ, εἰ δὲ μὴ, Τηρίλλῳ δός· ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ
 πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλο-
 σοφίαν χαρίεις. Τείσωνος δ' ἔστιν κηδεστής, ὃς τότε ὄθ'
 ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμει.

*Ἐρρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς
 d νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ
 πρόστατε τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, εἴαν τις παρ'
 ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἴῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς
 τάχιστα σὺ αἴσθῃ, καὶ ὑπομνησκει σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν

α 2 ὄπλιτικὸν Z O²: ὄπλιτικῶν A O μαλακῶν A O: μάλα καλῶν
 A² O² (αλ s. v) et καλῶν in marg. A² ταῖς A¹ (marg) O²:
 om. A O e 1 παρὰ A O: ὁ παρὰ O² e 5 μὴ τηρίλλῳ A O:
 μήτηρ ἄλλῳ A² O² (a supra i) d 3 ἴῃ in marg. A² O² (et i in textu
 add. a): η A: ἡ O

ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου 5
μὴ ἀμελήσης, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι
πρὸς τοῦτου ὀρῶντες προθυμότεροι ᾧσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.

Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεθείς ὑπ' e
ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ· ἔμισθον
οὖν πού αὐτὸν κατάστησον ὡς ὄντα σοι εὔνοον, καὶ ἂν τι
βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ ὑπόμνημα
αὐτῆς σῶξέ τε, καὶ ὁ αὐτὸς ἴσθι. 5

Θ 4 αὐτὴν ἢ] αὐτὴν ἢ εἰ α (εἰ s. v.) Θ 5 σῶξέ τε Schneider:
σώζεται libri καὶ δ αὐτὸς O : καὶ * αὐτὸς Λ

Epistolas XIV-XVIII aliunde addidit Hermann : in codd. Platonicis
desunt

